

Poslední mohykán - Devítka

D Dsus4Hmi A
1. S očima dokořán hřála mě bříšky prstů,
G A D
nikdy jsem nebyl tak sám.
Zpívala hlasem vran moudrostí svatých z mostů,
ostrá jak vzduch zimních rán.

Emi E
 R: To někde odněkud Bůh smazal pár vět
 Hmi A G
 a dal mi křídla a rozšířil svět.
 Hmi E
 A já se ztratil jako kluk v buši prvního flámu,
 Hmi E
 jako brok, který uvízl v trámu,
 Hmi A G
 voják v plný polní před vraty chrámu,
 D
 poslední Mohykan.

2. Tak trochu po hvězdách, trošku po nedozrání,
voní dech mladých vín.
Po chlebu a po hrách dojde i na hledání,
společných krásných vín.

R: To zrovna odněkud Bůh smaže pár vět
a dá mi křídla a rozšíří svět.

A já se ztratím jako kluk v duši prvního flámu,
jako brok který uvízl v trámu,
voják v plný polní před vraty chrámu,
poslední Mohykán,
G A7 D
poslední Mohykán,
G A7 D
poslední Mohykán.